

Bogomil: Ljubi Marijini otroci!

ČE bi ne vedel, da poznate vsi litanije vseh svetnikov, bi se vas skoro bal. Ne vseh, ampak deklic. Zakaj dozdej sem vam govoril o samih svetnikih. Ali so pa mar nebesa brez svetnic?

Nikakor. Vse ljudi je Bog poklical k svetosti. Zato imamo v vrstah svetnikov dobro zastopan tudi ženski spol. Najdemo jih v vrstah mučencev, srečamo jih tudi med tistimi, ki svoje krvi niso prelili za sveto vero. Poznamo svetnice, ki so že v otroški dobi dozorele za svetniški in mučniški venec. Omenim samo ljubko svetnico sveto Nežo, o kateri pravi sveti Ambrož tako lepo: »Ni še znala umreti, pa je bila vendar že pripravljena.« V lepih dekliških letih so darovale svoje življenje Jezusu tudi sveta Agata in sveta Lucija, pa še nebroj drugih. Pot med svetnike so našle tudi svete žene in matere. Naj vam omenim samo sveto Moniko in sveto Elizabeto. Do svetniške časti so se povzpele tudi mnoge, ki so živele med svetom; naj vam zadostuje ime Notburge. Izmed onih, ki so se v tihoti samostanske celice dvignile do svetniške časti, naj vam imenujem zadnje čase povsod poznano in zelo čiščeno služabnico božjo, sveto Terezijo Deteta Jezusa.

Škoda, ljubi otroci, da smo letos z Marijinim zvončkom že pri kraju. Za slovo naj vam podam samo par misli.

Ljubite svetnike! Radi prebirajte njih življenjepise, ki jih dobivate po »Družbi svetega Mohorja«. Priporočim vam tudi zbirko »Nebeški dvor«, ki so jo izdale ljubljanske uršulinke. Posebno želim, da bi si

vsakdo prizadeval, da поблиže pozna vsaj življenje svojega krstnega patrona.

Bog sam ljubi svoje svetnike. Zato je tudi prav, če svetnike na pomoč kličemo. Zlasti lepo je, če se jim bomo priporočali za milost, da bi tudi mi čimdalje bolj ljubili tiste čednosti, v katerih so se svetniki posebno odlikovali. Ni ravno treba, da bi se dvignili v čednostih do višine svetnikov, veliko bomo pa že storili, če bomo imeli ljubezen do svetih čednosti in hrepenenje, da bi v njih napredovali, rasli in se dvigali.

Zdaj pa še en pogled po svetih nebesih! Med prebivalci tega srečnega kraja najdemo tudi otroke, ki so umrli v krstni nedolžnosti in so dosegli nebeško veselje sicer brez lastnih zaslug in samo iz neskončne ljubezni božje po zasluženju največjega Prijatelja otrok. Ali veste, kdo je to?

Pa so med njimi tudi odrasli, ki so si priborili zmago nebeškega plačila po mnogih in trdih bojih v ognju skušnjav in trpljenja, pa v nepremagljivi zvestobi do Jezusa Kristusa in njegove preljube Matere. Mnogo naših rojakov bi našli med njimi, morebiti bi spoznali vmes celo svoje znance, brate, sestre, starše. O lepa, o blažena misel!

Lepo bi bilo, ljubi moji otroci, če bi se kdo izmed vas hotel in mogel dvigniti do junaških čednosti svetnikov in svetnic božjih. Če pa to ne bo šlo, pa delajmo vsaj na to, da bo naš delež nekoč gotovo med izvoljenimi in zveličanimi v nebesih.

V ta namen naj vas s svojim ljubljnim Sinom bogato blagoslavlja in krepko podpira Mati Marija.

Rešitve v 9. številki.

Posetnica.

Gostilničar.

Vprašanje.

Tat.